

Kaut mums būtu drosme

Prezidents Tomass S. Monsons

Mana sirsnīga lūgšana ir, lai jums būtu drosme, kas vajadzīga, lai atturētos no citu tiesāšanas, drosme būt šķīstām un tikumīgām, un drosme stingri iestāties par patiesību un taisnīgumu.

Manas dārgās, jaunās māsas, cik jūs lieliski izskatāties! Es apzinos, ka aiz šī grandiozā Konferences centra daudzi tūkstoši ir pulcējušies sanāksmju namos un citās vietās visā pasaulē. Es lūdzu pēc Debesu Tēva palīdzības, izmantojot iespēju jūs uzrunāt.

Mēs dzirdējām savlaicīgus, iedvesmojošus vēstījumus no Jauno sieviešu vispārējām vadītājām. Viņas ir izcīlas sievietes, aicinātas un iesvētītas, lai vadītu un mācītu jūs. Viņas mīl jūs, tāpat kā es mīlu.

Jūs esat nākušas uz šīs zemes lieliskā laikā. Iespējas jūsu priekšā ir gandrīz neierobežotas. Gandrīz visas no jums dzīvo ērtās mājās, ar mīlošām ģimenēm, pienācīgu pārtiku un pietiekamu apģērbu. Turklāt vairumam no jums ir pieeja apbrīnojamiem tehnoloģiskiem izgudrojumiem. Jūs sazināties, lietojot mobilos tālruņus, īsziņas, tūlītēju ziņojumapmaiņu, e-pastu, sociālās tīmekļa vietnes un citus šāda veida līdzekļus. Šis saraksts, protams, ir tikai daļa no tehnoloģijām, kas jums ir pieejamas.

Tas viss šķiet mazliet biedējoši tādām kā man, kurš uzauga laikā, kad radio pārsvarā bija milzīgi, uz grīdas novietojami aparāti un kad vēl nebija televīzijas, datoru un mobilo tālruņu. Faktiski, kad es biju jūsu vecumā, tālruņa līnijās parasti dalījās ar citām ģimenēm. Mūsu ģimenē, ja mēs vēlējamies veikt tālruņa zvanu, mums bija jāpacel klausule un vispirms jāklausās, lai pārliecinātos, ka kāda cita ģimene nelieto šo līniju, jo vairākas ģimenes lietoja vienu līniju.

Es varētu turpināt runāt visu vakaru par atšķirībām starp manu un jūsu paaudzi. Pietiekami teikt to, ka daudz kas ir mainījies kopš laika, kad es biju jūsu vecumā.

Lai arī šis ir ievērojams periods, kad ir pārpilnam daudz iespēju, jūs arī sastopaties ar izaicinājumiem, kas ir unikāli tieši šim laikam. Piemēram, tie paši tehnoloģiskie līdzekļi, kurus es minēju iepriekš, sniedz iespējas pretiniekam jūs kārdināt un ievilināt jūs savu viltību tīklā, tādējādi cerot gūt varu pār jūsu likteni.

Kad es pārdomāju visu to, ar ko jūs sastopaties mūsdienu pasaulē, viens vārds nāk manā prātā. Tas raksturo attieksmi, kas nepieciešama visiem no mums, bet jums — šajā jūsu dzīves laikā šajā pasaulē — tā ir īpaši nepieciešama. Šī īpašība ir drosme.

Šovakar es vēlos runāt ar jums par drosmi, kas jums būs nepieciešama trīs jūsu dzīves aspektos.

Pirmkārt, drosmē atturēties no citu tiesāšanas.

Otrkārt, drosmē būt šķīstām un tikumīgām.

Un, treškārt, drosmē stingri iestāties par patiesību un taisnīgumu.

Ļaujiet man vispirms runāt par drosmi atturēties no citu tiesāšanas. Jūs varētu vaicāt — vai tiešām tam nepieciešama drosmē? Es vēlos atbildēt, ka es domāju, ka ir daudzas reizes, kad atturēšanās no tiesāšanas — vai tenkām un kritikas, kas katrā ziņā ir saistīti ar citu tiesāšanu — prasa drosmīgu rīcību.

Diemžēl ir tādi cilvēki, kuri domā, ka ir nepieciešams kritizēt un noniecināt citus. Bez šaubām jūs esat bijušas kopā ar šādiem cilvēkiem, tāpat jūs būsiet arī nākotnē. Mani dārgie, jaunie draugi, jums nav vajadzīgs šaubīties par to, kādai vajadzētu būt jūsu attieksmei šādās situācijās. Kalna sprediķī Glābējs paziņoja: „Netiesājiet.”¹ Vēlāk Viņš aizrādīja: „Mitējieties meklēt vainu cits citā.”² Tas var prasīt īstu drosmi, kad jums apkārt ir jūsu vienaudži un jūs izjūtat spiedienu piedalīties kritizēšanā un tiesāšanā, lai atteiktos tam pievienoties.

Es uzdrošinos teikt, ka jums apkārt ir jaunas sievietes, kuras nelaipnu piezīmju un kritikas dēļ bieži tiek izstumtas. Tas šķiet, ka ir paraugs, īpaši šajā laikā jūsu dzīvē — izvairīties būt nelaipnām pret tiem, par kuriem varētu domāt citādi, tiem, kuri neatbilst tam, ko mēs vai citi domājam, kādiem tiem vajadzētu būt.

Glābējs teica:

„Jaunu bausli Es jums dodu, ka jūs cits citu mīlat . . . .

No tam visi pazīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums būs mīlestība savā starpā.”³

Māte Terēze, katoļu mūķene, kura lielāko savas dzīves daļu strādāja starp nabadzīgajiem Indijā, teica šo patiesību: „Ja jūs cilvēkus tiesājat, jums nav laika viņus mīlēt.”

Kāda draudzene man pastāstīja par pieredzi, kas viņai bija pirms daudziem gadiem, kad viņa bija pusaudze. Viņas bīskapijā bija kāda jauna meitene vārdā Sandra, kura dzimstot bija pārcietusi traumu, kā rezultātā viņa bija daļēji invalīde. Sandra ilgojās būt kopā ar citām meitenēm, taču viņa izskatījās pēc invalīdes. Viņa rīkojās kā invalīde. Viņas apģērbs vienmēr bija slikti pielāgots. Dažkārt viņa izteica neatbilstošus izteikumus. Lai arī Sandra apmeklēja kopējos pasākumus, tā vienmēr bija skolotāja atbildība neatstāt viņu vienatnē un censties, lai viņa justos gaidīta un novērtēta, jo meitenes to nedarīja.

Tad kaut kas notika — kāda jauna meitene tajā pat vecumā pārcēlās uz šo bīskapiju. Nensija bija pievilcīga rudmate, pašpārliecināta, populāra meitene, kura viegli sadraudzējās. Visas meitenes vēlējās ar viņu draudzēties, un Nensija tam nelika šķēršļus. Patiesībā viņa īpaši centās sadraudzēties ar Sandru un nodrošināt, lai viņa vienmēr justos visā iesaistīta. Likās, ka Nensijai patiesi patīk Sandra.

Protams, citas meitenes to ievēroja un sāka domāt, kāpēc viņas nekad nebija draudzējušās ar Sandru. Tagad tas likās ne tikai pieņemami, bet pat vēlami. Galu galā viņas sāka saprast, ko Nensija ar savu piemēru viņām mācīja — ka Sandra ir dārga mūsu Debesu Tēva meita, ka viņai ir ieguldījums, ko sniegt, un ka viņa ir pelnījusi, lai pret viņu attiektos ar mīlestību un laipnību, un pozitīvu uzmanību.

Līdz laikam, kad Nensija un viņas ģimene pārcēlās uz citu vietu pēc gada vai vēlāk, Sandra bija kļuvusi par jauno sieviešu grupas neatņemamu daļu. Mana draudzene teica, ka kopš tā laika viņa un citas meitenes pārliecinājās, lai neviena meitene netiktu atstumta, neatkarīgi no tā, ar ko tā atšķirtos. Bija apgūta vērtīga, mūžīga mācība.

Patiesa mīlestība var pārveidot cilvēku dzīvi un izmainīt cilvēku raksturu.

Manas dārgās, jaunās māšas, es lūdzu, lai jums būtu drosmē atturēties tiesāt un kritizēt tos, kas jums ir apkārt, kā arī drosmē pārliecināties, ka katra ir iesaistīta un jūtas mīlēta un novērtēta.

Tālāk es pievēršos drosmē, kas jums būs nepieciešama, būt šķīstām un tikumīgām. Jūs dzīvojat pasaulē, kur morālās vērtības lielā mērā ir nosviestas malā, kur grēks attēlots skaļās reklāmās un kur kārdinājumi novirzīties no šaurās jo šaurās takas ir jums visapkārt. Ir daudz balsu, kuras saka jums, ka jūs esat pārāk provinciālas vai kaut kas ar jums nav kārtībā, ja jūs joprojām ticat, ka pastāv kaut kas tāds kā amorāla uzvedība.

Jesaja paziņoja: „Bēdas tiem, kas ļaunu sauc par labu un labu par ļaunu, kas tumsību tur par gaismu un gaismu par tumsību.”⁴

Būs vajadzīga liela drosmē, lai jūs paliktu šķīstas un tikumīgas pašreizējā laika pieņemtās domāšanas vidū.

Mūsdienu pasaulē maz tiek domāts, lai jaunie vīrieši un jaunās sievietes saglabātu morālu tīrību un šķīstību pirms laulībām. Vai tas padara amorālu uzvedību par pieņemamu? Absolūti nē!

Mūsu Debesu Tēva baušļi nav grozāmi!

Spēcīgu citātu sniedza ziņu komentētājs Teds Kopels, ilggadējs ABC *Nightline* programmas vadītājs. Viņš teica:

„Mēs esam patiesībā pārliecinājuši sevi, ka lozungi mūs glābs. „Injicējiet, ja jums vajag, taču lietojiet tīru adatu.” „Baudiet seksu, kad vien vai ar ko jūs vēlaties, taču [aizsargājiet sevi].”

„Nē. Atbilde ir „nē”. „Nē” nevis tāpēc, ka tas nav forši vai gudri, vai tāpēc, ka jūs var ielikt cietumā vai varat nomirt no AIDS, bet tāpēc, ka tas ir nepareizi. ...

Tas, ko Mozus nonesa lejā no Sinaja kalna, nebija desmit ieteikumi, — tie bija baušļi. Tie ir tādi — nevis bija!”⁵

Manas mīļās, jaunās māsas, saglabājiet mūžības perspektīvu. Esiet nomodā par jebko, kas varētu jums laupīt mūžības svētības.

Palīdzība, lai saglabātu atbilstošu perspektīvu šajos visatļautības laikos, var nākt pie jums no dažādiem avotiem. Viens vērtīgs avots ir jūsu patriarhālā svētība. Lasiet to bieži. Studējiet to rūpīgi. Vadieties no tās brīdinājumiem. Dzīvojiet, lai nopelnītu tās svētības. Ja jūs vēl neesat saņēmušas savu patriarhālo svētību, plānojiet laiku, lai to varētu saņemt un tad to lolojiet.

Ja kāda ir pakļupusi savā ceļojumā, ir ceļš atpakaļ. Šo procesu sauc par grēku nožēlošanu. Mūsu Glābējs nomira, lai sniegtu jums un man šo vērtīgo dāvanu. Ceļš var būt grūts, taču apsolījums ir īsts: „Kaut jūsu grēki arī būtu sarkani kā asinis, tomēr tie paliks balti kā sniegs.”⁶ „Jo Es ... nepiemēnu vairs viņu grēku!”⁷

Pirms dažiem gadiem cits Augstākais Prezidijs teica šo izteikumu, un jūsu Augstākais Prezidijs šodien atkārtō šo aicinājumu. Es citēju:

„Jaunieši ... mēs lūdzam jūs dzīvot tīru dzīvi, jo netīra dzīve vada vienīgi pie ciešanām, bēdām un fiziska posta — un garīgā ziņā tas ir ceļš uz iznīcību. Cik lieliska un tuvu eņģeļiem ir jaunatne, kas ir tīra; šādai jaunatnei ir neizsakāms prieks šeit un mūžīga laime nākotnē. Seksuālā šķīstība ir jaunatnes dārgākais īpašums; tas ir pamats visam taisnīgumam.”⁸

Kaut jums būtu drosme būt šķīstām un tikumīgām.

Mans pēdējais lūgums šovakar ir — lai jums būtu drosme stingri iestāties par patiesību un taisnīgumu. Tāpēc, ka tendence sabiedrībā mūsdienās ir tālu no vērtībām un principiem, ko Tas Kungs ir mums devis, jūs gandrīz droši tiksiet aicinātas aizstāvēt to, kam jūs ticat. Ja vien jūsu liecības saknes nav stingri iedēstītas, jums būs grūti stāties pretī to izsmieklam, kuri apšaubā jūsu ticību. Esot stingri iedēstīta, jūsu liecība par evaņģēliju, Glābēju un mūsu Debesu Tēvu ietekmēs visu, ko jūs darāt savas dzīves laikā. Pretiniekam nekas nešķītīs labāk, ja jūs ļausit izsmejošām piezīmēm un kritikai par Baznīcu likt jums šaubīties. Jūsu liecība, ja to pastāvīgi spēcīnāsiet, turēs jūs drošībā.

Atcerieties kopā ar mani vīziju par dzīvības koku. Viņš redzēja daudzus, kuri bija

turējušies pie dzelzs margas un gājuši caur tumsības miglu, beidzot nonākot līdz dzīvības kokam un nobaudot dzīvības koka augli, un tad „viņi pameta acis apkārt, it kā viņi būtu nokaunējušies.”⁹ Lehījs brīnījās, kas bija iemesls viņu apmulsumam. Kad viņš paraudzījās apkārt, viņš ieraudzīja „ūdens upes otrā malā lielu un plašu ēku. ...

Un tā bija pilna ar ļaudīm, gan veciem un jauniem, gan vīriem un sievietēm; un viņu apģērbs bija ļoti smalks; un viņi izsmēja un rādīja ar pirkstiem uz tiem, kas bija ... nobaudījuši augli.”¹⁰

Lielā un plašā ēka, kas bija Lehija sapnī, simbolizē tos cilvēkus pasaulē, kuri zaimo Dieva vārdu un kuri izsmej tos, kuri to pieņem un kuri mīl Glābēju un dzīvo pēc baušļiem. Kas notiek ar tiem, kuri ir nokaunējušies, kad notiek izsmiešana? Lehījs saka mums: „Un pēc tam, kad viņi bija nobaudījuši augli, viņi bija nokaunējušies no tiem, kas ņirgājās par viņiem; un viņi atkrita uz aizliegtajām takām un pazuda.”¹¹

Manas dārgās, jaunās māsas, ar savas pārlicības drosmi kaut jūs paziņotu kā apustulis Pāvils: „Jo es nekaunos Kristus evaņģēlija dēļ; tas ir Dieva spēks par pestīšanu.”¹²

Ja jūs jūtaties nepiemērotas uzdevumiem, kas stāv jums priekšā, es atgādinu jums kādu citu apustuļa Pāvila saviļņojošu izteikumu, kas jums varētu sniegt drosmi: „Jo Dievs nav mums devis bailības garu, bet spēka, mīlestības un savaldības garu.”¹³

Noslēgumā es vēlos dalīties ar jums stāstā par kādu drosmīgu sievieti, kuras pieredze cauri gadsimtiem ir bijis piemērs drosmei iestāties par patiesību un tainīgumu.

Vairums no jums labi zināt Vecās Derības stāstu par Esteri. Tas ir interesants un iedvesmojošs pieraksts par skaistu, jaunu jūdu meiteni, kuras vecāki nomira, atstājot viņu audzināšanai viņas vecākaļam brālēnam, Mordohajam, un viņa sievai.

Mordohajs strādāja Persijas ķēniņa labā, un, kad ķēniņš meklēja ķēniņieni, Mordohajs aizveda Esteri uz pili un stādīja viņu priekšā kā kandidāti, dodot viņai padomu neatklāt savu jūdisko izcelsmi. Ķēniņam Estere patika vairāk par visām citām, un viņš iecēla viņu par ķēniņieni.

Hamans, augstākais lielkungs galmā, kļuva arvien dusmīgāks pret Mordohaju, jo Mordohajs atteicās liekties un zēnoties viņa priekšā. Savā atriebībā Hamans pārliecināja ķēniņu — diezgan viltīgā veidā — ka ir noteikta tauta visās valsts 27 zemēs, kuras likumi atšķiras no ikvienas tautas likumiem un kuri neklausā ķēniņa likumiem, un tāpēc tai ir jātiek iznīcinātai.¹⁴ Nenosaucot šo tautu ķēniņam, Hamans, protams, runāja par jūdiem, kas ietvēra Mordohaju.

Ieguvīš ķēniņa atļauju nokārtot šo lietu, Hamans izsūtīja vēstules uz visām ķēniņa zemēm, „lai iznīcinātu, nokautu un izdeldētu visus jūdus, no zēna līdz sirmgalvim, mazus bērņus un sievas, ... divpadsmitā mēneša trīspadsmitajā dienā.”¹⁵

Caur kādu kalpu Mordohajs nosūtīja ziņu Esterei par šo pavēli attiecībā uz jūdiem, prasot, lai viņa dotos pie ķēniņa un lūgtu savas tautas labā. Estere no sākuma bija atturīga, atgādinot Mordohajam, ka tas ir pret likumu kādam bez uzaicinājuma ienākt ķēniņa iekšējā pagalmā. Rezultāts varēja būt nāvēssods — ja vien ķēniņš neizstiepa savu zelta scepteri, ļaujot cilvēkam dzīvot.

Mordohaja atbilde Esteres atturībai bija ļoti tieša. Viņš atbildēja viņai šādi:

„Neiedomājies sevī, ka tu ķēniņa pili izglābsies drošāk nekā visi pārējie jūdi!

Jo, ja tu tiešām cietīsi klusu šajā laikā, ... tu un tava dzimta aizies bojā.”¹⁶

Un tad viņš uzdeva šo dziļdomīgo jautājumu: „Kas zina, vai tu tieši šā laika dēļ neesi kļuvusi ķēnišķīgā godā?”¹⁷

Uz to atbildot, Estere palūdza Mordohaju sapulcināt visus jūdus, ko viņš varēja, un lūgt viņiem gavēt trīs dienas viņas dēļ, un pateica, ka viņa ar savām kalponēm tāpat gavēs. Viņa paziņoja: „Es iešu pie ķēniņa, kas gan nav pēc likuma, un, ja es aiziešu bojā, tad aiziešu bojā!”¹⁸ Estere bija apkopojusi drosmi un stāvēja stingra un nesatricināma par to, kas ir taisnīgs.

Fiziski, emocionāli un garīgi sagatavota, Estere nostājās ķēniņa pils iekšējā pagalmā. Kad ķēniņš viņu ieraudzīja, viņš izstiepa pret viņu savu zelta scepteri, sakot viņai, ka viņš dos viņai jebko, ko viņa lūgs. Viņa uzaicināja ķēniņu uz dzīrēm, ko viņa sarīkos, un šo dzīru laikā viņa atklāja, ka viņa ir jūds. Viņa atklāja arī Hamana slepeno plānu iznīcināt visus jūdus valstī. Esteres lūgums glābt viņu un viņas tautu tika piepildīts.¹⁹

Estere ar gavēšanu, ticību un drosmi izglāba tautu.

Jūs, iespējams, netiksiet aicinātas riskēt ar savu dzīvību, kā to darīja Estere, par to, kam jūs ticat. Tomēr visticamāk, ka jūs nonāksit situācijās, kur būs nepieciešama liela drosme stingri iestāties par patiesību un taisnīgumu.

Un atkal, manas dārgās, jaunās māsas, lai gan pasaulē vienmēr ir bijuši izaicinājumi, daudzi no tiem, ar kuriem jūs saskaraties, ir unikāli šim laikam. Taču jūs esat vieni no mūsu Debesu Tēva stiprākajiem bērniem, un Viņš ir pataupījis jūs nākt uz zemes „tieši šā laika dēļ.”²⁰ Ar Viņa palīdzību jums būs drosme sastapties ar jebko. Lai gan pasaule reizēm var šķist tumša, jums ir evaņģēlija gaisma, kas būs kā bāka, lai jūs vadītu pa ceļu.

Mana sirsnīga lūgšana ir, lai jums būtu drosme, kas vajadzīga, lai atturētos no citu tiesāšanas, drosme būt šķīstām un tikumīgām, un drosme stingri iestāties par patiesību un taisnīgumu. To darot, jūs būsiet „par paraugu ticīgajiem,”²¹ un jūsu dzīve būs pildīta ar mīlestību, mieru un prieku. Lai tā būtu, manas mīļās, jaunās māsas, es lūdzu Jēzus Kristus, mūsu Glābēja, Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Mateja 7:1.
2. M&D 88:124.
3. Jāņa 13:34–35.
4. Jesajas 5:20.
5. Ted Koppel, Duke University commencement address, 1987.
6. Jesajas 1:18.
7. Jeremijas 31:34.
8. First Presidency, Conference Report, 1942. g. apr., 89.
9. 1. Nefija 8:25.
10. 1. Nefija 8:26–27.
11. 1. Nefija 8:28.
12. Rom. 1:16.
13. 2. Tim. 1:7.
14. Esteres 3:8.
15. Esteres 3:13.
16. Esteres 4:13–14.
17. Esteres 4:14.
18. Esteres 4:16.
19. Skat. Esteres 5–8.
20. Esteres 4:14.
21. 1. Tim. 4:12.